

taling. Vi har da også set, at der er partier eller repræsentanter for partier, der har været ude med sådan nogle betragtninger.

Det er ikke vores opfattelse i SF, tværtimod. Vi mener, at det er helt afgørende, at velfærdssamfundets fortsatte udvikling sikres, og vi ved, at det koster penge, og det gør det fortsat. Det er derfor, vi har rejst denne forespørgsel for at høre, hvad regeringen vil gøre i den her forbindelse for at kunne sikre, at der fortsat er et finansielt grundlag for velfærdssamfundet, og at et sådant finansielt grundlag hviler på et solidarisk grundlag.

Besvarelse

Skatteministeren (Ole Stavad):

Der er jo her tale om to forskellige forespørgsler, der kredser om det samme problememne, men alligevel vil jeg tillade mig i min svartale at tage de to forespørgsler lidt opdelt, og så vil økonomiministeren supplere, ikke mindst med hensyn til nogle finanspolitiske betragtninger.

Først dagens forespørgsel nr. F 15. Der ønsker forespørgerne at få oplyst udviklingen i grænsehandelen og planerne for at få den danske afgift på øl, vin og spiritus og tobak tilnærmert EU-niveauet.

Der er mange måder at gøre grænsehandelen op på. Hvis man ser på, hvor mange penge danskerne bruger til indkøb i udlandet på ferieture, grænsehandel m.v., var tallet i 1998 knap 29,5 mia. kr. Udlændinge lagde dog også et stort beløb i turistindtægter m.v. i Danmark, nemlig 22,4 mia. kr. Hovedparten af disse udgifter og indtægter er betaling for ferie, hotel m.v. og forbrug af varer og ydelser under udlandsopholdet. Men der foretages også indkøb af varer i udlandet, der bringes med ind i Danmark, og tilsvarende køber udlændinge varer i Danmark, som bringes med ud igen.

Grænsehandel er indførsel og udførsel af varer i de rejsendes bagage, der ikke indgår i den normale udenrigshandelsstatistik. Grænsehandelen er således ikke statistisk belyst, men der foretages med mellemrum undersøgelser af omfanget af dele af grænsehandelen. Det er imidlertid sjældent, at der foretages en samlet opgørelse af grænsehandelens omfang både den ene og den anden vej.

Med hensyn til Tyskland grænsehandler danskerne mere i Tyskland, end tyskerne grænsehandler i Danmark. I 1996, hvor både dan-

skernes og tyskernes grænsehandel blev undersøgt, grænsehandlede danskerne for 2,7 mia. kr. syd for landegrænsen, mens tyskerne handlede for 1,7 mia. kr. i Danmark.

Med hensyn til Norge og Sverige er grænsehandelen i klar dansk favør. Med meget betydelig usikkerhed kan det skønnes, at nordmændene og svenskerne køber for omkring 2 mia. kr. i Danmark, mens danskerne måske køber for henved 1 mia. kr. i Sverige og Norge.

Grænsehandelen går altså begge veje, og man skal også være forsigtig med at ophøje et enkelt tal til hele sandheden, hvis man er optaget af den nuancerede virkelighed.

Samlet set er der således nogenlunde balance i grænsehandelen. Det kan ikke afvises, at danskerne køber for ca. 1 mia. kr. mere, end udlændinge køber i Danmark, men det nøjagtige tal kendes ikke.

I Danmark koncentrerer interessen sig om grænsehandelen i forhold til Tyskland, og især den del af grænsehandelen, der er eller synes betinget af afgiftsforskelle, fanger opmærksomheden. Grænsehandelen er dog ikke et nyt fænomen, og der er intet, der tyder på, at dagens grænsehandel er historisk høj.

Ifølge Institut for Grænsehandelsforskning, der har undersøgt spørgsmålet i foråret 1999, køber danskerne for ca. 3,3 mia. kr. i Tyskland over landegrænsen. Det er en vækst i forhold til de 2,7 mia. kr., der blev købt for i 1996. Væksten er endnu ikke meget større end den almindelige vækst i det danske privatforbrug, og omfanget af grænsehandelen er fortsat mindre end i begyndelsen af 1990'erne.

Danskernes indkøb over landegrænsen nåede sit højdepunkt i slutningen af 1980'erne med 3,6 mia. kr., og det svarer omregnet til dagens priser til ca. 4,5 mia. kr., altså et betydelig højere beløb end det aktuelle niveau på 3,3 mia. kr.

En række danske afgiftsned sættelser og visse tyske forhøjelser vendte udviklingen. Især ned sættelsen af den danske benzinafgift og en tysk forhøjelse havde stor virkning og fik grænsehandelen til at falde til et niveau under 3 mia. kr.

Åbningen af det indre marked i 1993, hvor rejsegodsrestriktionerne for vin og øl faldt væk, skete samtidig med en nedsættelse af de danske øl- og vinafgifter, og uden at grænsehandelen steg.

Siden 1993 er der, bortset fra overgang fra 36-timers-reglen til 24-timers-reglen, ikke sket lempelser af rejsegodsreglerne, og selv om af-